

CHÙM THƠ 287
CN 23 TN C
04-9-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca. (Lc 14, 25 – 33)

Khi ấy, có nhiều đám đông cùng đi với Chúa Giêsu, Người ngoảnh lại bảo họ rằng: "Nếu ai đến với Ta mà không bỏ cha mẹ, vợ con, anh chị em và cả mạng sống mình, thì không thể làm môn đệ Ta. Còn ai không vác thập giá mình mà theo Ta, thì không thể làm môn đệ Ta. "Có ai trong các ngươi muốn xây tháp mà trước tiên không ngồi tính toán phí tổn cần thiết, xem có đủ để hoàn tất không? Kéo đặt móng rồi mà không thể hoàn tất, thì mọi người xem thấy sẽ chế giễu người đó rằng: 'Tên này khởi sự xây cất mà không hoàn thành nổi'.

"Hoặc có vua nào sắp đi giao chiến với một vua khác, mà trước tiên không ngồi suy nghĩ xem mình có thể đem mười ngàn quân ra đương đầu với đối phương dẫn hai mươi ngàn quân tiến đánh mình chăng? Bằng chẳng nổi, thì khi đối phương còn ở xa, vua ấy sai một phái đoàn đến cầu hoà. Cũng thế, bất kỳ ai trong các ngươi không từ bỏ tất cả của cải mình có, thì không thể làm môn đệ Ta".

Đó là lời Chúa.

HỒ GIANG A

CHIA LY

Vì yêu, chấp nhận chia ly
Chia ly đời này, gặp lại đời sau
Sẽ là còn mãi trong nhau
Và trong Thiên Chúa dạt dào tình yêu

Chỉ là hạt bụi hẩm hiu
Bình minh óng ả, lam chiều mờ xa
Thời gian ngăn lại tình ta
Chưa tan mộng thể, đã là chia ly

Thế thôi, chỉ một xuân thì
Trần gian nặng nghĩa nặng nghì với nhau
Để còn có một mai sau
Trùng phùng nối lại tình đầu nghìn thu

Cả hai trong một Giê-su
Cả hai trong một lời ru ân tình
Cả hai trong một thân mình
Bụi tro thưở ấy, phục sinh bây giờ

Xin đừng nuôi tiếc ngẩn ngơ
Mỗi lần gặp lại, mỗi giờ chia tay
Hãy yêu trong cõi đời này
Để mai sau có muôn ngày bên nhau

Đừng yêu chỉ cõi đời này
Mai sau lại mất, bụi bay về ngàn!!!
Bây giờ em sẽ bàng hoàng
Vắng anh trong cõi Thiên Đàng, buồn thiu!

ả giang hồ

NƠI HÒ HẸN NGHÌN THU

Thấp thỏm mong chờ một thấp thoáng
Nhớ nhung ngóng đợi chút tin nhau
Bởi yêu rồi nên cứ sợ mất nhau
Mãi có nhau trọn hành trình dương thế

Đưa nhau qua đâu thác ghềnh dâu bể
Đồi bi thương, suối đẫm lệ chứa chan
Không mơ xa dù đói khổ nghèo nàn
Thật hạnh phúc, tan trong nhau nên một

Người yêu nhau có lẽ nào đại đột
Nếu yêu là trao sự tốt cho nhau
Tốt cả đời này, tốt cả đời sau
Và tốt cả đến dài lâu, vĩnh cửu

Người trần gian có biết gì thiên hựu
Mà còn yêu nhau rất đổi diệu kỳ
Thì hướng chi Đấng Tạo Tác huyền vi
Yêu con cái mỗi tình si nên nổi

Cũng thấp thỏm, cũng nhớ nhung, ngóng đợi
Cũng lo âu, sợ tình nguội, mất nhau
Chúa yêu người, ban tặng một đời sau
Trong Đất Nước luôn dạt dào hạnh phúc

Chúa biết con, biết lòng con rạo rục
Mỗi đêm dài thao thức nhớ người yêu
Sao không thể yêu và nhớ Chúa nhiều
Ít nhất cũng bằng người yêu trần giới

Xin thứ tha cõi lòng con ngơ nguội
Kéo con rời xa, một cõi phù hoa
Hò hẹn nhau trong Đất Nước của Cha
Dẫu có muộn cũng nghìn thu hôn phối...

ở giang hồ

ĐẾN XEM NƠI NGƯỜI Ở

Con đã đến vòng xem nơi người ở
Mà không dám ở lại chi với người
Chẳng hiểu vì một xó xỉnh tanh hôi
Hay vì kiếp ả giang hồ bất xứng

Người tiễn con đi, mắt môi đỏ rưng
Và thẹn thùng xót số phận bi thương
Góc trần gian tỉnh vắng giữa phố phường
Nghe tủ nhục bốn bức tường nham nhở

Đời là thế ai chuộng người sàu khổ
Đề mà chi mang nặng nợ từ tâm
May mắn thay Thượng Đế có lẽ làm
Mới hiểu được lòng nhân là quý hiếm

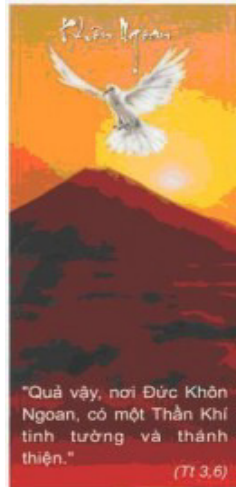
Xin cho con giữ trong lòng kỷ niệm
Và gẫm suy một lần đến băng quơ
Để lại cho người chua xót bợ vợ
Sầu muôn kiếp ả giang hồ bất hạnh

Xin đỡ nâng những chiều đời cô quạnh
Chiếc giường đơn hoang lạnh kiếp hàn vi
Có may chẳng chỉ Đức Chúa từ bi
Dám ở lại chôn diệu kỳ bi đát

Xin cho người quên đi lần lạnh nhạt
Chúa bên người nâng cánh quạt đêm đêm...

ả giang hồ

HƯƠNG NAM

ĐỨC KHÔN NGOAN

(Sách Khôn Ngoan 9,13-18)

Ai dám biết ý nhiệm mầu của Chúa
Ai hiểu ra lòng muốn Đấng Toàn Năng
Khi tác sinh loài hay chết, hư hèn
Cả lòng, trí mong manh cùng thân xác

Linh hồn này muốn nhẹ nhàng thanh thoát
Mà xác thân hư nát níu nặng nề
Cái vỏ sành người thợ gốm vụn vê
Rất dễ vỡ mà trăm bề toan tính

Chuyện hạ giới nơi trần gian linh kính
Sờ tận tay chưa phân định tính danh
Thì hướng chi chuyện trên cõi cao xanh
Ai thấu nổi Đấng Vĩnh Hằng với vợi

Tạ ơn Chúa đã yêu thương nhìn tới
Ban cho đời ơn trọng: Đức Khôn Ngoan
Gửi Thánh Linh xuống cõi tục hư phàm
Cho hạ giới biết đàng về thượng giới

Đàng buông bỏ đam mê cùng tội lỗi
Bước theo Đàng Con Chúa: Đức Khôn Ngoan
Xin cho con thôi lưu luyến thế gian
Chỉ một khát: Đàng lên Trời với Chúa

Hương Nam

BÌNH AN

Ai ơi muốn bước theo Người
Hãy mau từ bỏ sự đời vắn vường

Dâng Người một khối tình thương
Lớn hơn cảm tính lẽ thường trần gian

Dẫu là thân thích, họ hàng
Không ai song bước trọn đàng mình đi

Mỗi ngày thêm một chia ly
Về gần vĩnh cửu diệu kỳ biết bao

Theo người chấp nhận hư hao
Chịu thương, chịu khó cùng Người đóng đinh

Vững tin ơn phúc phục sinh
Bằng lòng hiến tế đời mình vì yêu

Trong thình vắng, lúc cô liêu
Buông đời mới cảm tín điều bình an

Bình an chính thực rõ ràng
Khi hồn và xác vẹn toàn phú dâng

Dâng Người, chính Đức Khôn Ngoan
Dẫn đường, mở lối vinh quang Nước Người

Hương Nam

MỘT MẮT, MỘT CÒN

Bàn tay nắm quả táo hồng
Rút ra chẳngặng khỏi vòng kềm gai
Luyện lưu một cõi trần ai
Tuởng chừng hạnh phúc, nào hay lụi tàn

Vẫn là con mắt ngó ngang
Làm sao chân bước đứng đàng phải đi
Mỗi ngày thêm một chia ly
Mà lòng cứ muốn kéo ghì gần hơn

Xót mình lúng túng nguồn cơn
Giữ rồi cũng mất, mà buông không đành
Đất trời còn đó màu xanh
Mà người nay đã tan tành hư vô

Lặng thinh dưới đáy huyết mề
Thương thân châu lệ tội đồ tham lam

....

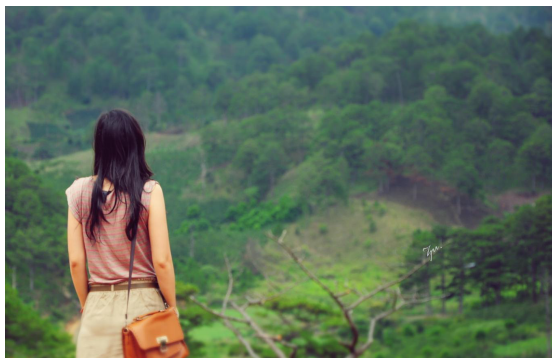
Nếu như con đã khôn ngoan
Thì đâu đến nỗi điêu tàn đời con

Chúa ơi một mắt, một còn
Bỏ mà không mất, giữ còn trắng tay
Cho con buông bỏ mỗi ngày
Để còn giữ được chính Ngài mà thôi

Chung vai Thập Tự, lên đồi..

Hương Nam

BA CHUÔNG

NẾU TA KHÔNG BỎ CUỘC ĐỜI

Nếu ta không bỏ cuộc đời
Thì cuộc đời rồi cũng phụ ta
Nếu ta không buông đời ra xa
Thì đời cũng đánh rơi ta mãi

Ôi! Tiếc chi thở hồng nhan dấu ái
Một thoáng đời đâu phải thoáng thiên thu
Buông tay đi những ảo mộng phù du
Và nắm chắc chìa khóa vàng vĩnh cửu

Bỏ để say, say chén nồng mỹ tửu
Của người điên ngất ngư nỗi niềm riêng
Rất nhẹ nhàng, người hóa thánh hồn nhiên
Ơn thoát tục uống rượu tiên thanh nhã

Bỏ để say cho đời nghiêng đời ngã
Với bản dân đang đói lửa niềm thương
Bỏ ngai cao mới thấu hiểu đời thường
Là dâu bể mà thiên đường ở đó

Không bỏ đời mình, cuộc đời cũng bỏ
Thì tiếc chi mà không ngộ trước đi
Cho bàn tay hương nồng ngát từ bi
Và trái tim còn si người túng khổ

Bỏ cả đi dấu máu hồng loang lổ
Chảy thành sông ơn cứu độ đời ta
Uống cho say niềm hạnh phúc chan hòa
Của người điên không rời xa Thập Tự

Ba Chuông

CÂY THẬP TỰ

Mỗi một người đều có một niềm riêng
Nhưng không ai chịu mình là ốc đảo
Vẫn sống chung dưới bầu trời tuyệt hảo
Mỗi niềm riêng một thập tự cho nhau

Em nên tiên, nên thánh một mình sao?
Nếu không vác anh lên đồi cao khổ nhọc
Anh không thể ôm đời em mà khóc
Một mừng vui quà tặng đóa hồng gai

Người và người ai cũng gánh cho ai
Cho nhẹ gánh quãng đường dài dương thế
Người nhẹ gánh thì lòng mình cũng nhẹ
Dẫu bờ vai như nút nẻ toi bờ

Chúa bảo con vác thập tự theo Người
Đi tìm mãi, có cây nào để vác?
Rồi một hôm làm đốn đau người khác
Mới hiểu ra, con, thập tự cho người

Xin cho con nên thập tự nhẹ thôi
Và thêm sức cho người vui vác lấy
Xin cho người cũng nhẹ vừa chùng ẩy
Đừng để con phải mệt lả, đứt hơi

Cuộc sống chung rất ngắn kiếp con người
Nên ý nghĩa tuyệt vời trong vĩnh cửu
Ai vui về, vai mang cây thập tự
Sẽ về nơi cây thập tự lên ngôi...

Ba Chuông